

414բ. չարթւ. եւ աւուրց, այլ ամսոց երկց սորին յերկարել եւ դժեւցն. վրէժ ոչ կշիռ հատցլ: Եւ այս աղէտ անդերծ տարակուսից չըջապատել. զմեզ չըջապատե. տոմարի հայկազեան սեռից հարիւրից կրկնակի քառից եւ վեցեակ վեցից: Յորում ամի եղեւ ծռազատիկն աղգին կոչեցեալ յունաց. ի վերոյ ասացելն. յաւուր նորոյս տրուենաց: Եւ այսպէս տրմել. հզվ. և թաղծել. մտօք ընծայեցի տխեղծ մտմբ. զխուռնախոյս նուէրս բանի, իբրեւ զլուծայս ալրուոյն քումդ գանձարանի: Եւ մաղթեմ եղբայրական սիրով, զի ըս. բնածին բարէբոյս բարուցս՝ աշխուժ մտօք ուղղապ. որոնել. զթերին ընուլ եւ զաւելորդն կշռել. հաւանելեացն տն. շնորհ եւ սը/խալանացն տկարս անթոյ, միայն բարենէր կամօք՝ յիշատկ բարի առ քոյդ արձանագրեացի ի տր: Ողջ եր:*

* Հարցմունք Գէորգ վրդապի. եւ լուծմունք Գրիգորի (Տաքեւացւոյն) նորին հարազատի. «Գիր բոյոյ վսեմամիտ...»

Այս գրութեան վերջումն է վերագրեալ յիշատակաբանը եւ կապ ունի սորա հետ:

Հարցմանց գիրք Տաքեւացու. տպած կ. Պօլիս. ՌՃՀԷ:

Ալիշան. Սիսական 239, 481: Քաղաւածօրէն Թօփեան. Սմբատեան, Երևոյակ. 279:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Բ. 13. 24ԱՅ

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Բ. 14.

Ա. Գիրք. 115

ՓԻՐՂԱԼԷՄԵԱՆ. ՆՇԽԱՐՔ.

1335 22Դ, թիւ 92, հատուած, թիւ 60 Ճաշոցին. (*)

Յանուն Աստուծոյ եւ կարողութեամբ սուրբ Հոգւոյն եւ պարոն Հայրուտոս շինեցի զաղօթանոցն մեր սուրբ մենաստանացս զՔարի վանուցս, զԹանահատի վանուց, եւ զսուրբ Կաթողիկէիս. զի այն էր խնդրուածք իմ յԱստուծոյ, եւ գնեցի ի Սապուխի որդոյ Մահմատայ զձորի յեղեր ձիթահանքն սուրբ Կաթողիկէիս լուսացու, եւ ետու ի ձեռն Իբրանոս քահանային (նոյն Ճաշոցի ստացողին) վասն փրկութեան հոգւոյ իմոյ եւ արեւչատութեան զաւակաց իմոց: Ես Առաքել վարդապետս միջնորդ եւ վկայ եմ էս հաստատ եւ անդարձ վախճիս, ի թուարեութեանս հայկազեան տուժարի 22Դ.

(*) Գրուած է ձեռամբ «անաքիեստ գրչի Լեւոնի մեղապարտ քահանայի տիրացու (կոչեցելոյ), ի խընդրոյ սրբասէր եւ աստուածահանոյ Ղալիանոս քահանայի ի քուին Հայոց 24»:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Բ. 15-21 24ԱՅ.

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Բ. 22.

Ա. Գիրք. 188

Փիրղալէմեան. Նշխարք Պատմութեան Հայոց. հատոր Բ. (ձեռագիր).

1318 24Է: Թ. 70. Մի հին կանոնագրքէ: 1881 Յուլ. 9-ի Բաղէշ ի վանս Ամրդօլայ:

Ջներհուն հոետորն հանուրց Հայկազանց եւ լուսատու ջահն մանկանց եկեղեցւոյ, զմեծ պետն վարժից Եսայի. աղաչեմ յիշել ի Քրիստոս հանդերձ ծնողք եւ ամենայն զարմիւք: Եւս եւ զհոգեւոր երկամբք ծնեալ որդեակ իւր զերանաշնորհ եւ մաքրամիտ քահանայն զՏիրացուն աղաչեմ յիշել հանդերձ ծնողք եւ եղբարբք: Նաեւ զմեղսամակարդ ոգի Յակոբ Թագորցի, որ հրամանաւ մեծ բարունապետիս աւարտեցի զթերիս սրբ. պայծառ ճառիցս զղանա (?) պետութիւնս, զոր դարձեալ աղաչեմ յիշել միով տէր ողորմայիլ եւ զծնողսն իմ, եւ Աստուած յիշողացդ ողորմեացի. եւ նմա փառք յաւիտեանս ամէն:

Ի թիւն Հայոց տուժարի 24Է (1318) եւ նախ քան զմտանել ամիս, փոխեցաւ առ Քրիստոս մեծ եւ փառաւոր սկայազուն իշխանն Էաչի, թոռն հռչակաւոր իշխանին Պոռայ եւ որդի մեծին Ամիր Հասանայ, զոր Աստուած ողորմեացի, ամէն:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Բ. 23.

Ա. Գիրք. 199. 209.

Փիրղալէմեան. Նշխարք. 1321 2Հ: Թիւ 75. Մի մագաղաթեայ աւետարանէ. 1877. Նոյեմբ. 23, ի Լոնդրայի Թանգ.

Փառք ամենասուրբ Երրորդութեանն...:

Արդ գրեցաւ սա ի թվաբերութեան մերոյս հայկազեան տուժարի 2Հ (1321) ի դառն եւ անբարի ժամանակիս, յորում ունէր զբռնակալութիւն բոլոր աշխարհ(իս) Հայոց եւ Վրաց աղգէն (գուցէ աղգն) նետողաց: Ի թագաւորութեան Վրաց Գորգէն կոչեցելոյ եւ Հայոց մեծաց թագաժառանգ թագաւորին մերոյ Լեւոնի. Եւ ի հայրապետութեան տէր Կոստանդեայ: Եւ ի վերադիտողի տանս Սիւնեաց տէր Յովհաննէսի (Օրբէլեանն է) եւ տէր Ստեփանոսի: Եւ ի զորավարութեան եւ իշխանութեան գաւառացս, յորում եմք, Բուրթնիլի եւ Ամիր Հասանայ: Եւ ի վարժապետութեան սուրբ եւ բազմերջանիկ քաջ հոետորաց հայոց, երկուց ամուլաց ճշմարիտ հաւատոց մերոց Դաւթի (գուցէ Քոփայրեցին է)* եւ Եսայեա (Նչեցւոյ) ի հռչակաւոր եւ սուրբ մենաստան համայարանիս Գլաճորոյ, ընդ հովանեաւ սուրբ Ստեփաննոսի եւ աստուածընկալ վերասլացեալ(s!) զպրապետացս, ձեռամբ մեղսամակարդ եւ տարաչ-